

Resolució 377/2022, de 12 de maig**Número d'expedient de la Reclamació:** 273/2022**Administració reclamada:** Aeroports de Catalunya**Informació reclamada:** Informació econòmica i d'activitat de l'Aeroport d'Alguaire.**Sentit de la resolució:** Estimació

Resum: L'article 21.1.f LTAIPBG parla literalment de "la intimitat i els altres drets privats legítims", i no està clar que una empresa pública pugui invocar drets privats. A més, la concreció que fa d'aquest límit l'article 69.6 DTDAIP el reconduïx a la protecció dels drets econòmics o comercials, que constitueixen, directament per si mateixos, un límit al dret d'accés a la informació pública per l'article 14.1.h de la Llei estatal 19/2013, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBGE). Si l'article 21.1 LTAIPBG, que pel demés reitera la major part dels límits al dret d'accés a la informació pública de l'article 14.1 LTAIPBGE, no incorpora directament el relatiu a la protecció dels interessos econòmics i comercials, i en canvi acull la protecció dels drets privats legítims, absent a la legislació estatal, deu ser perquè el legislador català considera, deliberadament, que només els interessos econòmics i comercials privats i legítims poden oposar-se a l'exercici del dret d'accés a la informació pública, imposant així a les empreses del sector públic català una major obligació de transparència i una menor capacitat d'oposar-se al dret d'accés a la informació pública. Per tant, per expressa i deliberada voluntat del legislador, els interessos econòmics i comercials de les empreses del sector públic català no poden actuar limitant el dret d'accés a la informació pública, i només podran ponderar-se quan siguin del sector privat, i legítims. Aquesta major exigència de transparència cap al sector públic català establerta pel legislador autonòmic en ús de la seva competència d'autoorganització, respon a la voluntat declarada del legislador català d'aixecar, sobre les bases de la llei estatal, un marc legal de major exigència respecte de la seva administració, preservant la protecció dels drets privats econòmics o comercials de tercers aliens a l'Administració oferta per la llei de bases, però exposant més les seves empreses públiques a l'escrutini de la ciutadania pel que fa a la seva actuació i gestió de recursos públics. Sense entrar a valorar fins a quin punt AENA està efectivament més o menys subjecta al dret d'accés a la informació pública (segons l'article 2.1.g de la Llei bàsica 19/2013, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, se li hauria d'aplicar plenament, perquè més de la meitat del seu capital és públic), el grau de subjecció d'ambdues empreses al dret d'accés a la informació pública jurídicament no té perquè ser el mateix, ja que la seva composició és diferent i també difereixen les lleis de transparència i accés a la informació pública a les quals estan subjectes. Així, mentre AENA és una societat mercantil que cotitza a borsa, amb un 51% de capital públic i un 49% de privat, Aeroports de Catalunya és una societat mercantil enterament pública, i mentre AENA està subjecta a les obligacions d'accés a la informació pública definides per l'LTAIPBGE, Aeroports de Catalunya ho està a les determinacions de l'LTAIPBG que, com ja s'ha dit més amunt, oposa al dret d'accés a la informació pública menys límits legals que els previstos per la legislació estatal. El dret a competir amb AENA en condicions d'igualtat que invoca Aeroports de Catalunya per denegar informació econòmica de l'Aeroport d'Alguaire, a més de no haver estat suficientment acreditat, no pot imposar-se damunt de les diferències jurídiques substancials existents entre ambdues empreses. Fins i tot en el cas que s'hagués acreditat suficientment la concurrència d'aquest límit, és més que qüestionable que hagi de prevaldre damunt del dret d'accés a la informació pública. Segons l'article 22 LTAIPBG, "els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha

d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació". En aquest cas, concorren interessos, sobretot públics, però també privats, que justifiquen l'accés a la informació i, per tant, que reforcen el dret d'accés a la informació pública damunt dels hipotètics interessos econòmics i comercials d'Aeroports de Catalunya.

Paraules clau: Generalitat. Empresa pública. Periodistes. Aeroports. Vols comercials. Balanç econòmic. Inversió pública. Reclamació contra estimació parcial. Manca de col·laboració. Drets privats legítims. Interessos econòmics i comercials. Ponderació. Control econòmic del sector públic. Dret d'informació.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 25 de març de 2022 entra a la GAIP la Reclamació 273/2022, presentada per un periodista contra l'empresa pública Aeroports de Catalunya, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 18 de febrer de 2022 la persona reclamant demana a Aeroports de Catalunya, amb la finalitat de fer un article periodístic, "informació sobre l'Aeroport de Lleida-Alguaire, en matèria econòmica i del tipus d'activitat que s'hi realitza. En concret, demanem: a) Un balanç econòmic anual de l'Aeroport de Lleida- Alguaire, des de 2010 fins a 2021, que inclogui els guanys o les pèrdues totals de la infraestructura en cada exercici b) Nombre de vols comercials operats anualment, des de 2010 fins a 2021, nom de la companyia aèria o operadora responsable, nombre total de passatgers per any i, en cas que sigui possible, nombre de passatgers en cada vol. c) Conjunt d'inversions de la Generalitat de Catalunya -i de l'empresa Aeroports de Catalunya- en l'Aeroport de Lleida-Alguaire, desglossades per concepte i any. d) Balanç econòmic de les activitats no vinculades als vols comercials de l'Aeroport Lleida-Alguaire, desglossant tipus d'activitat (formació, usos industrials, estacionament d'aeronaus, serveis d'aerotaxi...), ingressos o despeses resultants i exercici, entre els anys 2019 i 2021".
3. La Resolució de 18 de març de 2022 d'Aeroports de Catalunya estima parcialment la sol·licitud. Fa les consideracions següents: "la informació sol·licitada en els apartats a), c) i d) relativa a la gestió econòmica i comptable de l'Aeroport de Lleida-Alguaire i les seves inversions, tant de les activitats vinculades als vols comercials com a les no vinculades als vols comercials, es troba en els comptes anuals d'Aeroports de Catalunya, conjuntament

amb la resta d'infraestructures aeroportuàries que gestionem, els quals es troben publicats en el web d'aquesta empresa (<https://aeroports.gencat.cat/es/empresa/transparencia/>) de conformitat amb la lletra c) de l'apartat 1 de l'article 11 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (d'ara endavant, Llei de Transparència), sense que es pugui donar informació amb un major detall o desglossament per a preservar la capacitat competitiva d'aquesta empresa. En efecte, la Llei de Transparència, en la lletra f) de l'apartat 1 de l'article 21, estableix com a límit al dret d'accés a la informació pública els casos en que el coneixement o la divulgació de la informació comporti un perjudici per a *"la intimitat i els altres drets privats legítims"* per a l'Administració. Al seu torn, l'apartat 6è de l'article 69 del Decret 8/2021, de 9 de febrer, desenvolupa aquest precepte i estableix que *"als efectes del que preveu la lletra f) de l'article 21.1 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, s'entén que l'accés a la informació pública pot perjudicar els drets privats legítims quan, entre altres casos, comporti un dany per als interessos econòmics o comercials legítims, de tal manera que afecti la llibertat d'empresa o la competència lleial entre les empreses amb motiu del valor estratègic especial de la informació de forma prevalent a l'accés a la informació pública"*. Doncs bé, Aeroports de Catalunya es troba amb l'inconvenient circumstància que el seu directe competidor a l'Estat espanyol, AENA SME S. A., no publica, ni ofereix la informació econòmica dels aeroports que gestiona (tots els aeroports d'interès general a Espanya, amb un total de 46) amb el detall i/o el desglossament que demana el peticionari. Aquest fet succeeix en relació amb la informació econòmica a partir de l'any 2014, coincidint amb la privatització parcial d'AENA (51% públic i 49% privat) i l'entrada a cotització en borsa. Aquest fet comporta que els competidors –i el públic en general- d'AENA desconeguin el detall de les inversions, ingressos i despeses individuals de cada un dels aeroports que gestiona AENA, entre ells, els situats a Catalunya com són l'Aeroport de Barcelona- Josep Tarradellas; l'Aeroport de Girona-Costa Brava; l'Aeroport de Reus- Costa Daurada; i l'Aeroport de Sabadell els quals competeixen amb els aeroports gestionats per Aeroports de Catalunya. Lògicament, si Aeroports de Catalunya dona a conèixer la informació econòmica desglossada relativa als aeroports i aeròdroms que gestiona comportaria un dany per als seus interessos econòmics o comercials legítims, afectant la llibertat d'empresa i la competència lleial (en motiu del valor estratègic especial d'aquesta informació) amb l'empresa que s'ocupa de gestionar els aeroports d'interès general a Espanya. Suposaria competir en desigualtat amb la resta d'aeroports, atès que el gestor d'aquests coneixeria els paràmetres de gestió econòmica dels gestionats per Aeroports de Catalunya, però no al revés. En altres paraules, l'única manera que la publicitat d'aquesta informació econòmica desglossada no afecti a la capacitat competitiva d'Aeroports de Catalunya seria que també fos pública la informació econòmica

desglossada dels aeroports gestionats per AENA. Evidentment, Aeroports de Catalunya estaria absolutament disposada a donar compliment a aquesta regla si AENA, doncs, si avé i, per tant, procedís de la mateixa manera. (...) Resolc: 1. Estimar parcialment la sol·licitud d'accés a informació pública presentada en data 18/02/2022. 2. Subministrar la informació relativa a l'apartat b) sobre el nombre de vols comercials operats anualment, us fem arribar la informació total de passatgers per any i per companyia. Les dades de nombre de passatgers per vol no les gestiona l'aeroport de Lleida-Alguaire sinó els diferents serveis de handling que hi ha hagut a l'aeroport al llarg dels anys, però us fem arribar els totals per mesos i per anys. Es dona la informació en format excel. 3. Desestimar la informació relativa a la informació sol·licitada en els apartats a), c) i d) relativa a la gestió econòmica i comptable de l'Aeroport de Lleida-Alguaire i les seves inversions, tant de les activitats vinculades als vols comercials com a les no vinculades als vols comercials”.

4. La Reclamació presentada el 25 de març de 2022 reitera la sol·licitud i indica que els arguments donats per la resolució d'Aeroports de Catalunya no justifiquen que s'impedeixi l'exercici del dret de la informació.
5. El 29 de març de 2022 la GAIP comunica la Reclamació a Aeroports de Catalunya i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació. Malgrat haver transcorregut a bastament el termini indicat, no consta a la GAIP resposta a aquest requeriment.
6. El 30 de març de 2022 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació".

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera

que l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: "Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació".

2. Manca de col·laboració de l'Administració

L'antecedent 5 posa de manifest que l'empresa reclamada no aporta a aquest procediment la documentació que li ha estat sol·licitada per la GAIP, d'acord amb el previst per l'article 33.4 RGAIP ("La Comissió comunica la reclamació a l'òrgan o entitat que va dictar la resolució impugnada i li sol·licita una còpia completa i ordenada de l'expedient, un informe sobre la reclamació i tota la informació o els antecedents que puguin ésser rellevants per a la resolució del procediment de reclamació. La documentació, l'informe i la resta d'informació sol·licitada s'han de trametre a la Comissió en un termini màxim de quinze dies"). Si bé aquest fet ha de ser qualificat com una manca de col·laboració de l'empresa amb l'efectivitat dels procediments previstos legalment per a la garantia del dret d'accés a la informació pública, no pot impedir la resolució de la Reclamació, especialment si hom té en compte que, com posa de manifest el fonament jurídic següent, no és previsible la concurrència de límits en la informació sol·licitada i que, a més, l'article 33.7 RGAIP preveu expressament que "la manca de tramesa de la informació o la no emissió dels informes sol·licitats per la Comissió no impedeix que aquesta continuï la tramitació".

3. Sobre el dret de la persona reclamant a la informació reclamada

L'objecte de la Reclamació s'ha de considerar que és la informació sol·licitada pels apartats a, c i d de la sol·licitud d'informació de la qual deriva, perquè la societat reclamada ha estimat parcialment la sol·licitud, en relació amb allò demanat pel seu apartat b, i indica haver facilitat conjuntament amb la resolució les dades corresponents de les quals disposa; atesa la manca de cap referència explícita per part de la persona reclamant sobre la suficiència de la informació facilitada relativa a aquest apartat b, cal entendre que la seva estimació per part d'Aeroports de Catalunya satisfà les pretensions de la persona reclamant, en relació amb l'apartat b en qüestió.

La informació reclamada, doncs, és la següent: a) Un balanç econòmic anual de l'Aeroport de Lleida- Alguaire, des de 2010 fins a 2021, que inclogui els guanys o les pèrdues totals de la infraestructura en cada exercici. c) Conjunt d'inversions de la Generalitat de Catalunya -i de

l'empresa Aeroports de Catalunya- en l'Aeroport de Lleida-Alguaire, desglossades per concepte i any. d) Balanç econòmic de les activitats no vinculades als vols comercials de l'Aeroport Lleida-Alguaire, desglossant tipus d'activitat (formació, usos industrials, estacionament d'aeronaus, serveis d'aerotaxi...), ingressos o despeses resultants i exercici, entre els anys 2019 i 2021. Es tracta, sens dubte d'informació pública, perquè es refereix íntegrament a qüestions relatives als moviments econòmics d'una empresa pública, i que amb tota probabilitat s'han de trobar en el seu poder. En conseqüència, i en aplicació dels articles 18.1 i 20.1 LTAIPBG, qualsevol persona té dret a accedir-hi, llevat que hi concorrin límits legals que en puguin determinar la denegació. Aeroports de Catalunya denega aquesta informació sobre la base del límit previst per l'article 21.1.f LTAIPBG, en relació amb l'article 69.6 del Decret 8/2021, sobre transparència i dret d'accés a la informació pública (DTDAIP).

Segons l'article 21.1.f LTAIPBG, "el dret d'accés a la informació pública pot ésser denegat o restringit si el coneixement o la divulgació de la informació comporta un perjudici per a: (...) "la intimitat i els altres drets privats legítims". Per la seva banda, l'article 69.6 DTDAIP desenvolupa aquesta previsió, en els termes següents: "als efectes del que preveu la lletra f) de l'article 21.1 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, s'entén que l'accés a la informació pública pot perjudicar els drets privats legítims quan, entre altres casos, comporti un dany per als interessos econòmics o comercials legítims, de tal manera que afecti la llibertat d'empresa o la competència lleial entre les empreses amb motiu del valor estratègic especial de la informació de forma prevalent a l'accés a la informació pública". La concurrència d'aquest límit és fonamentada per part d'Aeroports de Catalunya en el fet que aquesta empresa competeix amb AENA (empresa de participació pública i privada, d'àmbit estatal, que gestiona diversos aeroports de Catalunya), que no compliria els estàndards de transparència que la sol·licitud de la que deriva aquesta Reclamació requereix a Aeroports de Catalunya, de manera que si aquesta empresa divulga la informació sol·licitada es situaria en una posició de desavantatge competitiu en relació amb AENA, que no divulga una informació similar.

La concurrència del límit invocat és qüestionable. L'article 21.1.f LTAIPBG parla literalment de "la intimitat i els altres drets privats legítims", i no està clar que una empresa pública pugui invocar drets privats. A més, la concreció que fa d'aquest límit l'article 69.6 DTDAIP el reconduïx a la protecció dels drets econòmics o comercials, que constitueixen, directament per si mateixos, un límit al dret d'accés a la informació pública per l'article 14.1.h de la Llei estatal 19/2013, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBGE). Si l'article 21.1 LTAIPBG, que pel demés reitera la major part dels límits al dret d'accés a la informació pública de l'article 14.1 LTAIPBGE, no incorpora directament el relatiu a la protecció dels interessos econòmics i comercials, i en canvi acull la protecció dels drets privats legítims (límit que segons l'article 69.6 del Decret 8/2021, sobre transparència i dret d'accés a la informació pública, inclou la protecció dels interessos econòmics i comercials), absent a la

legislació estatal, deu ser perquè el legislador català considera, deliberadament, que només els interessos econòmics i comercials privats i legítims poden oposar-se a l'exercici del dret d'accés a la informació pública, imposant així a les empreses del sector públic català una major obligació de transparència i una menor capacitat d'oposar-se al dret d'accés a la informació pública. Per tant, per expressa i deliberada voluntat del legislador, els interessos econòmics i comercials de les empreses del sector públic català no poden actuar limitant el dret d'accés a la informació pública, i només podran ponderar-se quan siguin del sector privat, i legítims.

Aquesta major exigència de transparència cap al sector públic català establerta pel legislador autonòmic, en ús de la seva competència d'autoorganització, respon a la voluntat declarada del legislador català d'aixecar, sobre les bases de la llei bàsica estatal, un marc legal de major exigència respecte de la seva pròpia administració, preservant la protecció dels drets privats econòmics o comercials de tercers aliens a l'Administració garantida per la llei de bases, però exposant més les seves empreses públiques a l'escrutini de la ciutadania pel que fa a la seva actuació i gestió de recursos públics.

Per una altra banda, la invocació que Aeroports de Catalunya fa de la necessitat de protegir els seus interessos econòmics i comercials és amb referència a la seva relació de competència amb AENA, que segons la resolució impugnada no estaria subjecte a l'obligació de divulgar informació dels seus aeroports com la que en aquest procediment es sol·licita de l'Aeroport d'Alguaire. Sense entrar a valorar fins a quin punt AENA està efectivament més o menys subjecta al dret d'accés a la informació pública (segons l'article 2.1.g de la Llei bàsica 19/2013, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, se li hauria d'aplicar plenament, perquè més de la meitat del seu capital és públic), el grau de subjecció d'ambdues empreses al dret d'accés a la informació pública jurídicament no té perquè ser el mateix, ja que la seva composició és diferent i també difereixen les lleis de transparència i accés a la informació pública a les quals estan subjectes. Així, mentre AENA és una societat mercantil que cotitza a borsa, amb un 51% de capital públic i un 49% de privat, Aeroports de Catalunya és una societat mercantil enterament pública, i mentre AENA està subjecta a les obligacions d'accés a la informació pública definides per l'LTAIPBGE, Aeroports de Catalunya ho està a les determinacions de l'LTAIPBG que, com ja s'ha dit més amunt, oposa al dret d'accés a la informació pública menys límits legals que els previstos per la legislació estatal. El dret a competir amb AENA en condicions d'igualtat que invoca Aeroports de Catalunya per denegar informació econòmica de l'Aeroport d'Alguaire, a més de no haver estat suficientment acreditat, no pot imposar-se damunt de les diferències jurídiques substancials existents entre ambdues empreses.

Per tant, no s'acredita en termes prou consistents la concurrència del límit al dret d'accés a la informació pública invocat per Aeroports de Catalunya dels seus interessos econòmics i comercials, en una hipotètica dimensió de drets privats legítims.

Però fins i tot en el cas que s'hagués acreditat suficientment la concurrència d'aquest límit, és més que qüestionable que hagi de prevaldre damunt del dret d'accés a la informació pública. Segons l'article 22 LTAIPBG, "els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació". En aquest cas, concorren interessos, sobretot públics, però també privats, que justifiquen l'accés a la informació i, per tant, que reforcen el dret d'accés a la informació pública damunt dels hipotètics interessos econòmics i comercials d'Aeroports de Catalunya. Escau posar en relleu els tres següents.

En primer lloc, el fet que la informació reclamada és relativa a dades econòmiques de l'Aeroport d'Alguaire, amb la finalitat òbvia d'escrutar la seva balança d'ingressos i despeses i de valorar les inversions públiques que s'hi ha esmerçat. El control de l'ús dels recursos públics és una de les finalitats bàsiques de la transparència i del dret d'accés a la informació pública i resulta especialment rellevant a aquests efectes poder conèixer, com demana la persona reclamant, la inversió en recursos públics feta en aquest aeroport i la viabilitat de les seves línies de negoci. La contribució que l'accés a la informació sol·licitada fa al control dels recursos públics constitueix sens dubte un interès públic superior que justifica l'accés a la informació pública.

En segon lloc, s'observa també que la persona reclamant té la condició professional de periodista, fet que comporta que el dret d'accés a la informació pública que exerceix resulti reforçat pel dret a la informació proclamat per l'article 20 de la Constitució, que també constitueix un interès públic superior evident que contribueix a justificar l'accés a la informació pública.

Finalment, la condició de periodista de la persona reclamant, i la finalitat que ha indicat per a la seva sol·licitud de fer un reportatge periodístic indica que també concorre en aquest procediment un interès privat, relacionat amb l'exercici professional de la persona reclamant, que també se suma als interessos públics que coadjuven a justificar l'accés a la informació pública.

Per contra, els interessos contraris a la divulgació de la informació sol·licitada es limiten a protegir la posició d'Aeroports de Catalunya en la seva relació de competència amb AENA, malgrat aquesta pretensió tingui una fonamentació legal discutible, com s'ha indicat anteriorment. A més, aquesta eventual competència tampoc s'ha acreditat suficientment, i menys encara s'han acreditat i concretat els motius pels quals la divulgació de la informació sol·licitada perjudicarà Aeroports de Catalunya en front d'AENA.

En atenció a les anteriors consideracions, és procedent declarar el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada.

4. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

5. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 12 de maig de 2022, resol per unanimitat:

1. Estimar la Reclamació 273/2022 i declarar el dret de la persona reclamant a la informació sobre: un balanç econòmic anual de l'Aeroport de Lleida- Alguaire, des de 2010 fins a 2021, que inclogui els guanys o les pèrdues totals de la infraestructura en cada exercici; el conjunt d'inversions de la Generalitat de Catalunya -i de l'empresa Aeroports de Catalunya- en l'Aeroport de Lleida-Alguaire, desglossades per concepte i any; i balanç econòmic de les activitats no vinculades als vols comercials de l'Aeroport Lleida-Alguaire, desglossant tipus d'activitat (formació, usos industrials, estacionament d'aeronaus, serveis d'aerotaxi...), ingressos o despeses resultants i exercici, entre els anys 2019 i 2021

2. Requerir a Aeroports de Catalunya que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de quinze dies.
3. Requerir a Aeroports de Catalunya a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
4. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
5. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 273/2022 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreci la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.